

POSTANOWIENIE

Dnia 16 lipca 2026 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tomasz Artymiuk

w sprawie **M.Ł.**

oskarżonego z art. 226 § 1 k.k. w zw. z art. 231a § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 16 lipca 2026 r.

wniosku Sądu Rejonowego w Białej Podlaskiej zawartego w postanowieniu z dnia 24 czerwca 2026 r., sygn. akt II K 595/26, o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu,

na podstawie art. 37 § 1 k.p.k.

postanowił

przekazać sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Łukowie.

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Białej Podlaskiej postanowieniem z dnia 24 czerwca 2026 r., sygn. akt II K 595/26, wystąpił do Sądu Najwyższego z inicjatywą przekazania – w oparciu o przepis art. 37 § 1 k.p.k. – innemu sądowi równorzędnemu sprawy M.Ł. oskarżonego o czyn z art. 226 § 1 k.k. w zw. z art. 231a § 1 k.k. Uzasadniając wystąpienie sąd właściwy miejscowo wskazał, że pokrzywdzoną w tej sprawie jest sędzia tego Sądu X.Y., z którą inni sędziowie niedużego obiektywnie sądu (dwudziestu kilku orzeczników) utrzymują kontakty nie tylko zawodowe ale w

większości również i towarzyskie. Powyższe, a więc osobista znajomość sędziów Sądu Rejonowego z pokrzywdzoną, może zdaniem sądu *meriti* skutkować powstaniem po stronie opinii publicznej, jak również stron postępowania, przekonania, że sprawa nie zostanie rozpoznana w sposób bezstronny, wywołując wątpliwości – nawet zupełnie nieuzasadnione – co do rzetelności i obiektywności prowadzonego postępowania, co nie służy dobru wymiaru sprawiedliwości.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Inicjatywę Sądu Rejonowego w Białej Podlaskiej w niniejszej sprawie uznać należało za skuteczną.

Ma w szczególności rację sąd właściwy miejscowo, że z uwagi na osobę pokrzywdzonej, będącej sędzią tego Sądu oraz charakter samej sprawy związany z jej czynnościami służbowymi, przy obiektywnej okoliczności jaką stanowi osobista znajomość sędziów tego stosunkowo niedużego sądu, nie da się uniknąć ze wszech miar realnych sugestii również po stronie obiektywnych obserwatorów procesu, co do wpływu tych uwarunkowań na ostateczny wynik sprawy.

Przeciwdziałaniu tego rodzaju sytuacjom służy właśnie przepis art. 37 § 1 k.p.k., w którym uregulowana została tzw. właściwość z delegacji.

Wprawdzie przepis ten musi być wykładany ściśle i stosowany restrykcyjnie, w związku z czym nie w każdym wypadku, gdy stroną postępowania jest sędzia sądu właściwego istnieje konieczność przekazania sprawy innemu sądowi równorzędnemu, w szczególności, gdy dotyczy to dużych sądów, jednak w tym wypadku mamy do czynienia z niewielkim sądem, w którym siłą rzeczy relacje pomiędzy poszczególnymi orzekającymi w nim sędziami są bliskie.

Niezależnie więc od sposobu rozstrzygnięcia sprawy w oglądzie społecznym mogą powstać – bez wątpienia nieuprawnione – lecz realne wątpliwości odnośnie do rzetelności przeprowadzonego przed tym sądem procesu.

Z tych względów sprawę przekazano do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Łukowie, położonemu w relatywnie bliskiej odległości od sądu miejscowo właściwego.

[WB]

[a.ł.]

